

[Annelise Gotfredsen]

nes udfoldelse, og de gener, denne bevirker, må begrænses, hvor det er muligt

Tidsfaktoren indgår som et væsentligt moment ved markedsføring af nye stoffer og produkter, og kræves der f. eks. dyreforsøg med henblik på eventuelle ændringer i arveanlæg, er det klart, at den tid, der vil medgå hertil, kan medføre, at markedet bliver erobret af andre. Derfor er det nødvendigt, at man accepterer sådanne seriøse udenlandske undersøgelser.

Det er jo ikke kun i Danmark, man i disse år udvider kontrollen med de farlige stoffer, og ministeren henviser da selv til den amerikanske kemikalielov, som er meget vidtgående. Der er da også den risiko, at en skærpet offentlig regulering i de enkelte lande kan føre til en beskyttelse af nationale industrier, som ministeren selv påpeger.

Det er i alt væsentligt de samme stoffer, der anvendes overalt i verden, og et udstrakt samarbejde må tilstræbes både inden for EF og også med lande uden for EF, så man undgår hindringer for handel mellem landene. Jeg henviser igen til den meget omfattende amerikanske kemikalielov, hvis undersøgelser man uden for USA vil få meget udbytte af, såfremt man kan finde frem til rimelige ordninger for videregivelse af undersøgelsesresultater.

Såfremt man måtte ønske undersøgelse af allerede markedsførte stoffer, hvor et krav om undersøgelse naturligvis vil kunne virke særlig stærkt, må det være rimeligt at kræve en begrundet mistanke om disse stoffers farlighed, men det forstår jeg da også er ministerens tanke

Vi vil gerne advare mod en alt for udstrakt brug af positivlister. Dette system fungerer i alt væsentligt tilfredsstillende på levnedsmiddelområdet, men systemet kræver en udstrakt administration og er derfor samfundsmæssigt udgiftkrævende. En ordning med negativlister, hvorefter stoffer, der er erkendt sundheds- eller miljøfarlige forbydes, vil vi meget foretrække.

Jeg vil slutte med at henvise til ordene i ministerens redegørelse om, at gennemførelsen af en ny dansk lovgivning vil stille store krav til samarbejdet mellem erhvervsliv og myndigheder. Det kan vi næppe være uenige om. Det vil også stille store krav til det politiske samarbejde. Ministeren ved, at vi ved udarbejdelsen af miljøloven havde dette po-

sitive samarbejde, og miljøloven fungerer vel også i det væsentligste tilfredsstillende.

Jeg håber, at jeg med de kommentarer, jeg har givet denne redegørelse, for det konservative folkepartis vedkommende kan håbe på et nyt, godt samarbejde med forståelse for vores synspunkter.

Prehn (CD):

Når vi i den kommende tid inden for miljøområdet skal behandle miljøministerens og regeringens bebudede lovforslag vedrørende sundheds- og miljøfarlige stoffer og produkter, og når der fra regeringens side først og fremmest tænkes på lovgivningen omkring kemiske stoffer og produkter, kan vel ingen negativ holdning gøre sig gældende.

På visse områder kan det nok siges, at vi i Danmark miljømæssigt set har så strenge restriktioner, at omkostningsfaktoren, hvad angår destruktion af affaldsprodukter, giver en produktionspris i visse tilfælde, der ikke kan konkurrere med udlandet. Men der er helt klart områder inden for markedsføring af en lang række kemiske stoffer og produkter, hvor vi skyndsomst må gøre status, og det kan naturligvis ikke gøres bedre og mere effektivt end ved at samordne de enkelte landes lovgivning på området.

Et stort antal af de produkter, vi omgås i det daglige, indeholder stoffer, som enten direkte eller indirekte virker som gift for den menneskelige organisme, og andre stoffer har den stik modsatte virkning. Tilbudet af nye produkter er enormt stort, og det tager tid at undersøge og klarlægge virkninger og bivirkninger.

Der er f. eks. et stof som fluor. Det blev omkring 1960 i Amerika konstateret, at fluor havde en gunstig virkning på tændernes emalje, men først omkring 10 år senere blev det tilladt i Danmark at anvende fluor som tilsætning til tandpasta, og skolebørn får i visse skoler regelmæssigt skyllet munden i fluorvand i dag.

Mængden af bly i benzin og mængden af svovl i olie har vi lovgivet for, men der er et andet område, som jeg savner i miljøstyrelsens redegørelse. Hvad med luftforureningen forårsaget af vore fyringsanlæg? Vi forbrænder omkring 20 mill. t olie om året i Danmark, og ifølge forureningsrådets rapport nr. 7 giver dette en sodmængde på 21.000 t eller